

DEBRECZENI HIRLAT

Előfizetési árak			
Helyben:		Világra:	
Egész évre	12 korona	Egész évre	20 korona
Fél évre	6 "	Fél évre	10 "
Negyed évre	3 "	Negyed évre	5 "
Egy órára	1 "	Egy órára	2 "

Felolvas szerkesztő
Kutasi Imre.

Szerkesztőség Csapó-utca 9. sz.
Kiadóhivatal Csapó-utca 9. sz.

Előfizetők a legmészkellően azonosítás mellett vétetnek

Püspöki kar és kath. autonomia, Debreczen, jan. 11.

A püspöki kar legújabb tanácskozása elé, melyet Vaszary Kolos bibornok hercegprimás elnöklete alatt a fővárosban tartott, nem csupán katolikus körökben tekintettek élénk érdeklődéssel, minthogy a katolikus autonomia kérdése és napirenden volt, melynek létrejötte oly nehezen megy.

A püspöki kar állásfoglalásáról volt szó az autonomia statutumának új tervezetével szemben, melyet a 27-es bizottság a kongresszus elé fog terjeszteni. A nézetek nagy eltérése mellett, melyek a létesítendő autonomia hatáskörére nézve érdekelt körökben uralkodnak, nem lehetett előre tudni, minő fogadtatással találkozik a püspököknél a munkálat, és ezért a püspökök tanácskozásának az a határozata, hogy az említett munkálatot általánosságban a tárgyalás alapjául elfogadják, a püspökök többségénél uralkodó gondolkodás örvendetes jelének vehető.

A határozat csak egy lépést jelent ugyan, melylyel a kitűzött célt megközelítették s nem szabad azt hinni, hogy most már minden akadály el van hárítva. A döntő csatát a pártok majdesak a kongresszus teljes ülésében fogják meg-

vívni, de a nagy nehézségeknél fogva, melyekkel az ügy össze van kötve, minden, baleset nélkül megtett darab utat meglepéssel kell tudomásul venni.

Mindenesetre különös, hogy konzervatívoknak mondják magukat, a leg-radikálisabbak; de ha tudjuk, hogy ezek a konzervatívok a néppárthoz tartoznak, amely párt a szükséghez képest majd szocialista, majd nemzetiségi, majd demokrata, — nem fogunk csodálkozni, ha változatosság okáért egyszer radikális. E pártoknak ugyanis minden csak eszköz a célhoz és az eszközökben soha sem volt válogatás.

Ha most a végleges sikert kérdezzük, mely a laikusok törekvéseit, hogy autonomiájuk legyen, kísérni fogja, — még mindig azt a reményünket fejezzük ki, hogy a fáradozások nem fognak kárba veszni, miután úgy a kormány, és különösen Wlassics kultuszminiszter, mint a Vaszary Kolos bibornok-hercegprimás bölcs vezetése alatt álló püspöki kar azt az előzékenységet tanúsítja, melyet a sok évszázados történelmi fejlődés, valamint a katolikus egyház sajátos szervezete megenged.

Pártküzdelmek még lesznek ugyan, — de azok a katolikusok autonomiájának alkalmasint oly mértékét fogják eredményezni, mely a tulajdonképeni célnak

elég, a nélkül, hogy bármely más fontos érdekét sértene.

Utóvégre nem abban van az önkormányzat lényege, hogy egy széles mértékben hőmpölygő adminisztrációt végezzen, — erre nincsenek is kellő szervei, — hanem hogy ellenőrzést, felügyeletet gyakoroljon. Erre pedig bőven megadja a lehetőséget a főpapság és kormány által kijelölt keret.

A nagyvilágból.

— A weimari nagyherceg betegsége. Londonból jelentik, hogy Edvárd nagyherceg ottan, tüdő-vértódlásban megbetegedett, azokivül szívbajban is szenved. A nagyherceg, aki jelenleg 79 éves az angol hadseregben tábornagi rangot visel.

— A múlt évi «Los von Rom»-mozgalom. Az ausztria Evangelische Kirchenzeitung azelőtt számát a kik a múlt évben Ausztriában a róm. kath. hitről az evangélikus hitre tértek át 6000-nél többre becsüli míg 1900-ban csak 4516-an tértek át, tehát ez azt mutatja hogy a mozgalom növekszik. A Los von Rom mozgalom megindulása óta 19.000-en felül tértek át az evangélikus hitre a róm. kath. hitről míg az ó-hitűek közül 8000-en tértek át, így tehát 3 és fél év alatt 27.000-el szaporodott az osztrák evangélikusok száma.

Tárcza

Carolához.

Eddig csak hazudtam lázas szenvedélyről, Szerelmi dalom sem fakadt soha mélyről, Vékeztem a hányszor szerelmet vallottam Szívem igaz szava nem szólalt meg ottan.

Nem tudtam szeretni úgy a mint én vágytam, Lelkem ideálját nem léltem a lányban, Csapodár szerelmem ha visszhangot keltett, Semmibe se vettem a viszontszerelmet.

Szomjuhozó lelkem hasztalanul égett, Már már tagadtam a szerelmi szentcséget; Ekkor látalak meg s egy varázsütésre: Édes baba arczod lelkembe volt vésvé.

Tar Zoltán.

Jean mester.

Irta: René Trémadeur.

Jean mester unokafivérem volt. Formás szép fejét szőke fürtök fedték, arca örökös pirkan égett és nagyon jól illett neki a füle tövéig húzódó szőke pofaszakála. Ha pedig beszélt vagy ha mosolygott úgy fehérlettek a fogai, mintha gyöngyszemek lettek volna. Szóval az én unokabátyám igazi költő jelenség volt.

De Jean mesternek mégis volt egy hi-

bája. Beszédét ugyanis a legtarkább jelzőkkel szokta díszíteni. Így például e szók: »legkivihetlenebb«, »föfölte szükséges« vagy »legfelsajnáltraméltóbb« stb. voltak a leggyakoribb szólásmódjai. Amikor először halottam ezeket a csodakifejezéseket, alig tudtam elfojtani nevetésemet. Kézimunkámat, amelyet éppen a kezemben tartottam, ajkaimhoz szorítottam és így rejtettem el mosolyomat. Később azonban megszoktam a hatványozó jelzőket, sőt már tetszettek is, mert — szerelmes lettem az unokabátyámba. Csak azok a leányok vehetnek rám ezért követ, akik még sosem voltak tizennyolcz évesek.

Jean mester hetenkint kétszer szokott nálunk vacsorálni és ilyenkor titokban mindig azt sugta a fülemben, hogy nagyon tetszik neki az ő kuzinjának piros pozsgás arczocskája és hogy nagyon szépnek találja a barna, keskeny, nagy szemeket. Azokon az estéken, amikor nálunk volt, mindig olyan jól éreztem magam. Vacsora után rendszeren elővette a hegedűt és olyan érzéssel, olyan elbájolóan játszott, mintha Mozart és Beethoven dallamos ritmusai ringatták volna a lelkét. Jean mester ügyvédjelölt volt és mégis jobban vonzódott a bunkósfejű kis hangjegyekhez, mint azokhoz a peros, szürke aktákhoz, amelyek ijesztően, rémítő unalommal ásitottak rá, amikor az irodába lépett. Ha megszólt a hegedűje, úgy éreztem, mintha a hetedik mennyországban lettem volna. Olyan lágy, dallamos melódiákat csalt ki a hurokból, hogy azt hittem, hogy Paganini játszik előttem. Arca átszelleműt és

szemei csodásan ragyogtak — legalább nekem úgy tetszett. Szóval én szépnek, nagyon szépnek tartottam Jean mestert...

Tíz óra felé kirelhetetlenül abbahagytam az evést, fölkeltem az asztaltól és udvarias meghajlás közben, mint az egy jól nevelt ügyvédjelölthöz illik, a következő rövid frázissal búcsuzott:

— »Tagadhatatlanul jobban szeretném ha ezt a »legistenibb« esetet itt tölthetném de sajnos, egy két »föfölte fontos« aktá kell még ma leírnom. — S ezért, ajkaimon a »legfelsajnáltraméltóbb« kifejezésre kell ime búcsút mondanom önöknek.

Ezek az esti idillek körülbelül három hónapon át tartottak. Egyszer aztán az én kedves unokabátyám a legkiméletlenebbül megtépdeste titkon szőtt álmaimnak szárnyait. Szokása szerint a legmohóbb étvágyal kötötte el a vacsorát s én ezuttal is mint rendesen, roppanni kezdtem azon hogy egy ilyen elegáns, poeta külsejű fiatal ember egy fél tykót és hat hat roast beef-szeletet képes elfogyasztani. A függőlámpa nagy rózsás ernyője alól halványan pirosító fény ömlött el a szobában s talán ezért is támadtak nekem olyan rózsás gondolataim.

A papa hátradőlt a karosszékében és a hüvelykujjaival malmozott. A mama kötött. Én kissé távolabb ültem az asztaltól és a himzésem fölé hajoltam. Majd fölemeltem fejemet és naiv csodálkozással néztem az unokabátyámra, mint ahogyan a pogányok bámulnak bálványaikra. Ő hanyagul hátrátámaszkodva ült székében, szemeit félig lehunyta és elősorolta, hogy minő tervekkel

— **Automobilon a Szaharát át.** Brüsszelből jelentik, hogy két vállalkozó szellemű sport-ferfi, Jean és Pierre és Crawhy báró többek kíséretében le akar rándulni Tuniszba, hogy onnan automobilon tegyék meg az utat a Szahara sivatagján át. A társaság Brüsszelből indult utnak es Reimson Dijonon, Lyonon át, Chambéry, Grenoble és la Grande-Chartreuse érintésével Marseilleba mennek. Itt hajóra szállnak és átkelnek Tuniszba ahol automobilra ülnek, hogy legmodernebb járművön végigszáadjanak a kietlen Szahara homoktengdrén.

— **A Vezuv háborog.** A Vezuv ismét háborog. Tüznyelveit öltögeti és látát ekád. A környék lakossága rémülve nézi az emelkedő láng és füstoszlopokat s hallgatja a kráter fenyegető mormozását. Noha a tüzhányó háborgása mind nagyobb mérvet ölt szerencsétlenség miúddig nem történt s a vidéket közvetlen veszély nem fenyegeti,

A vadházasságokról.

Debreczen, jan. 11.

A polgári házassággal az állam átvette mindazokat az ügyeket, amelyeknek intézése a házasság körül az egyháznak jogkörébe tartozott. Azelőtt, az egyház és ennek megbízásából a lelkész elbírálása alá tartozott, hogy az állam törvényei szerint kik léphetnek, kik nem léphetnek házasságra; most már ennek elbírálása az állam közegeit illeti. Azelőtt, ha valamely házastól az ő házastársától bántalmat szenvedett, vagy akit hitvese elhagyott: panaszával a paphoz fordult, aki aztán mindenképp azon munkálkodott, hogy a házi békesség helyreálljon s ha a békítésre megidézett fél nem akart megjelenni, a pap a világi hatóság karhatalmát is igénybe vehette a makacszkodó elővezetetésére. Válopert sem lehetett meg-

akar a jövő elé indulni. Közbe pedig annyi számot sorolt föl, mintha sorsjegyhuzást rendezett volna.

— Vegre — füzte tovább gondolatait — önállósítani akarom magam és egy ügyvédi irodát szándékozom nyitni — ergo — meg kell házasodnom. . .

E szavak hallatára bolondos kis szívem elkezdett erősen, mindig erősebben dobogni s éreztem, amint arcomba szállt a vér. — Gyorsan a himzseim fölé hajoltam, hogy észre ne vegyék zavaromat.

— Edes néuém — folytatta tovább Jean mester — meg akarom kérni.

Kip-kop, kip-kop, dobogott a szívem olyan hangosan, hogy azt hittem, mások is meghallják.

— Ugyan nem tudna a számomra egy olyan leányt, akinek négyszázezer frank hozomány van s akinek — amellet, hogy okos és művelt — ne legyenek valami tulajdon nagy igényei? Talán az én kis Mártha unokahugom barátnői közt akadna olyan, ki hozzám illene. A kis Linier Kató, azt hiszem, jó feleség lenne. Pénze van, igaz hogy a haja vörös, egy kicsit kancsít, de hát Istenem . . .

Óh, az éa szegény, árva, bohó kis szívem mekkorát dobant! Megkapta az utolsó kegyelemdőfést. Szerelmi ábrándjaim, édes álomképeim szétfoszlottak. Jean mester egy teie pénzes zsákot keresett — és én, én csak egy ábrándozó, bohó kis leányka voltam az ő szemében! . . .

adítani a pap sikertelen békéltetési bizonyítványa nélkül. Most már ily ügyekben az anyakönyvvezető az első fórum.

A vadházasságban élők szétválasztására is, ha erkölcsi közbenjárásunk sikertelen volt, ha a világi hatósághoz fordultunk, nem ugyan minden esetben, de mégis gyakran meghallgattatott és orvosoltatott a közérkölciség érdekében emelt panaszunk. Most már ily esetben a mi dolgunk a hallgatás. De azt a nem éppen kellemes kötelességet átvette-e tőlünk a világi hatóság? A házassági törvény tartalmaz-e csak egyetlen §-t vagy pontot arra nézve, hogy a törvényesen el nem választható felek vadházasságban ne élhessenek? Létezik-e törvény vagy kormányrendelet, amely azt a kibuvó ajtót, amelyet a gazda-és cselédviszony nyitva hagy, befalazná vagy bezárná? Elég e. ha az egyházi törvények és szabályrendeletek szerint a vadházasságban élők nem lehetnek presbiterek, keresztszülők? Nem ezt mondták-e; »Hát nem leszek presbiter, nem leszek komac — és tovább folytatják a tiltott viszonyt.

És születnek ily viszonyból gyermekek, akik sem atyjuknak, sem szülőanyjuknak családi nevét nem viselhetik, hanem anyjuknak férjéét, akik tőlük egészen idegen, és aki, mivel sehogy sem kapacitálható arra, hogy ily gyermekek iránt a törvény szerint apai kötelességei lennének, a szükséges törvényes lépéseket megenni emulasztja, s majd az ily gyermekek az ő véreivel együtt örökölnék, vagy esetleg az ily gyermekek után kórházi költségek viselésére kényszerítetik. Mily felfordultság az erkölcsi- és jogrendben.

Ideje volna már, hogy törvény alkotnának, vagy legalább rendelet bocsátatnának ki a vadházasságok ellen. Ideje volna már, hogy az állami anyakönyvvezetők utasítsanak, hogy midőn az ily nyilvános vad-

Kezdetben elsirattam füstbeszállt illúzióimat . . . Aztán, aztán még idejekorán rájöttem arra, hogy a könnyek csak a szépségnek harmatcsöppjei. Mikor Jean mestert néhány hét múlva viszontláttam, egyszerű, bosszantóan közönséges, unalmas embernek találtam . . . De különben is nemsokára megismerkedtem a helyőrség egyik legszívesebben méltóbb, legderekből főhadnagyával. Jött, látott és — győzött, anélkül, hogy előbb a kauczió és egyéb ilyenfajta hiábavalóságok iránt érdeklődött volna. Szeretett és nem kutatta, hogy van-e pénzem. Nősulni akart, mert szeretett s nem azért, hogy „jó üzlet” csináljon! Három esztendeje már, hogy olyan boldogan élünk, mint a mézeshegyekben.

És ha valaki talán azt hiszi, hogy a hamis kis Amor eltűnt ebből az érdekhajhászó, szürke világból úgy nagyon csalatkozik. Mert a kis kópé még mindig itt hunczokodik ám. Jean mester pedig megnézett egy kót, három, négy pénzes-zsákot is, de a pénzes-zsákok tulajdonosai nem igen törődnek az állásnélküli ügyvédjelölttel. Már pedig hiába költői ihlet! Pénz nélkül nem igen lehet venni ügyvédi irodát!

Hogyan lehetne szegény Jean mesteren segíteni, biz Isten, nem tudom. De ha valaki önök közül, kedves olvasóim, tud valami jó, mentő ideát, igen kérem, adja ezt „a lehető leggyorsabban” Jean mester szives tudomására.

házasságban született gyermekeket beanyakönyvezik és annak törvényes gyermekéül beírják, »quem ruptiae demonstrant»: ezt a törvényes apát azonnal hivatalosan értesíték a nyert »apai örökök» felől, és megmagyaráznák neki, hogy ha a válopör megindításával, vagy egyébként az apaság ellen nem tiltakozik, őt a gyermek iránt a törvény szerint apai kötelezettségek terhelik és a gyermek az ő családi nevét fogja viselni, — s ő utána örökölni is fog. — Így aztán, ha ezek a nemszeretem dolgok bekövetkeznek, nem lenne mentsége, hogy nem tudta.

Egy ev. lelkész.

Belföldi dolgok.

Minisztertanács. Tegnap délután minisztertanács volt, a melyen a kabinéinek a fővárosban időző valamennyi tagja résztvett; a minisztertanács a folyó ügyeket idézte el.

A galgóczi választás eredményéről tudósítónk a következő sürgönnyt küldte: Csillaghy György választási elnök az első küldöttség-nél 6 óra 30 perczkor lezárta a szavazást, a második küldöttség-nél azonban tovább folytatták, mert még két község volt hátra. 1 órakor a második küldöttség elnöke, Klobusiczky Károly is kiüzte a zárórát éjféli utáni 2 órára. Ekkor Rudayánszky 969, Meszlényi 1021 szavazattal bírt. Csillaghy György választási elnök hajnali fél 3 órakor hirdette ki a választás eredményét, mely szerint Meszlényi Pál néppárti 1021 szavazattal Rudayánszky Béla szabadlevű 969 szavazata ellenében 52 szótöbbséggel képviselővé megválasztott. Visszautasított 58 szavazat.

Erzsébet főhercegnő esküvője. Bécsből jelentik, hogy Erzsébet Mária főhercegnő és Windischgraetz Ottó herceg esküvőjét, a melynek napját január 27 ére tették eredetileg, újabb intézkedések következtében már január 23 án megtartják. Az ünnepélyes remunciáció január 22 én délelben lesz.

A boerok szabadságharcza.

— Salyát tudósítónktól. —

Budapest, jan. 11.

A mult napokban közölték Bryannak, az amerikai demokraták volt jelöltjének beszédét, amelyben az angolok ellen foglalt állást. A beszéd nagy hatást tett, mert az amerikai közvéleménynek volt visszhangja. Az amerikai nép a háboru kezdetén rokonszenvel viseltetett az angolok iránt, de mikor a kegyetlenkedésekről tudomást szerettek, mikor a durvaság, amelylyel az angol seregek a szabadságukért harcoló boerok farmjait elpusztították, a nőket, gyermekeket lemészárolták, nyilvánvaló lett, — a hangulat megváltozott. Ma már Amerikában mindenki a boerok mellett áll és az elnök, ha csak rajta volna, már rég fölemelte volna tiltó szavát és közbelépett volna.

Legalább erre enged következtetni az a lelkesedéstől áthatott gyújtó beszéd, amelyet Bourke Cokran tartott Chicagóban. Beszédjében kifejtette, hogy a békét a két állam közt helyre kellene állítani. Miként lehet ez? Vagy az angoloknak kell engedni, vagy a boeroknak. Az angolok már nem akarják abban hagyni a háborut, erkölcsi kötelességük folytatni és nem riadnak vissza a rettenetes áldozattól, mert biztosra veszik, hogy előbb-utóbb győznek és a boerok teszik felelőssé a kiontott sok vérért, mert ellentállásuk ugyanis meddő, reménytelen. Amde a

nem igaz, A boerek nem hasztalan harcoltak eddig se, mert Anglia most már nem követel feltétlen megadást, mint a háboru első éveiben; és ha bátor népnek sikerül még néhány hónapig elmenteni, Anglia kénytelen lesz velük békealkudozásba kezdeni.

Aligha képes lehet arra, hogy a háborut folytassa, de a végeredményt megváltoztatni képtelen. A többi hatalmaknak volna tehát kötelessége ezt a végső kifejlődést siettetni és így elejét venni a további vérontásnak.

A háboru ugyanis csak Chamberlain műve; az egészeknek semmi köze Anglia érdekeihez; mert az angol érdekek nem a koronartományok kibővítését, hanem a kereskedelem kiterjedését kívánják. Ezt pedig háboru nélkül el lehet érni!

Elnökünknek hatalmában áll egy szavával véget vetni a háborunak. Soha emberi szónak oly nemes, oly nagy horderejű következménye nem volt, mint Roosevelt elnök szavának lenne. Ki fogja-e mondani ezt az egy szót Rooseveltné a saját, a nemzete és az egész emberiség dicsőségére?

A beszédnek óriási hatása volt. A legelőkelőbb csikagói polgárok, minden pártkülönbség nélkül hozzájárultak a határozathoz, hogy egy nagy küldöttséggel személyesen adják át az elnöknek a kérvényt, hogy a boerek ügyében ne halassza tovább közbe lépését.

A sajtó is lelkesedéssel ír a boerek mellett és figyelmezteti Angliát, hogy az amerikai nép mozgalmát ne kicsinyelje, és ne várja meg, míg a felhők összegyűlnek és feje felett egész országát kitör a vihar.

Egyről-másról.

A »bruder.«

— Jelenet a rendőrség előtt. —

A rendőrség fő-fő mindenhatója hivatalos komolysággal ül asztala mellett s merően tekint egy kék papirosra, melyen ákom-bakomba rakott irás disztelenkedik.

Kilenczet kongat el a teronyóra. A rendőrségi előszobában ideges mozgolódás észlelhető. Ki-ki a helyére siet, nehogy megrovási kalandban részesüljön.

Kopogtatnak a főkapitánysági ajtón. — Egyik rendőr sáros ruházatu, talpig berugott állományu embert tuszkol be.

— Tekintetes főkapitány urnak alázatosan jelentem, ezt az embert a járdáról szedtem fel! — jelenti be a Mihályi-féle iskolából kikerült közeg.

— Sze... sze... szervusz, ke-ke — kedves parátom! — támo lyog a részeg alak a főnök ur felé, kitarva reszkető karjait. — Há-há-hát te vagy itt? Na-na-nagyon örvendek!

— No én nem! Kicsoda maga?

— Maga? Há-há-hát elfelejtetted már hogy brudert ütünk?

— Velem? Ne gorombáskodjék itt, hanem feleljen a kérdésre. Hogy hívják?

— Ne ku-kutyáldokj mán, no!...

Mintha bizony nem ismernél!... Tu-tu-tudod, mikor a Bi-bu-bikában együtt mulattunk a ka-ke-ki-ko-kaszirndóval?

— Hogy én? Megbolondult maga? Még egyszer figyelmeztetem, hogy ostoba tréfájával felhagyjon, mert én a bűnügyi osztály főnöke vagyok.

— Fi-fe-főnök?... Me-mi-micsoda? Hát nem te vagy az á fe-fé-fináncz szemlész, a kivel én mulatoztam?

— Fináncz az ördög! Ez itt a rendőrség székhelye!

— Pe-pe-persze! Mindjárt észrevehettem volna a nagy tisztaságról! — malicziózuskodott a mámor gőzében lebegő férfiú. — Akkor pardon, ha nem te vagy az a bruder!

— Maga kihágást követett el botrányos részegeskedésével. Ezért megbüntettem husz koronára.

— Ejnye beh kedves!... Hát azt hiszi az ur, hogy ha nekem husz koronám volna, itt lennék most?

— Vagy két napi elzárás!

— Annyi baj legyenik! Legalább kialszom magamat!

A főnök ur intett a háttérben figyelő rendőrnek, ki a »brudert« hamarosan kipenderítette a főnöki szobából és általadta a kulcsárnak további elbánás végett,

És most pihen babérain!

Mulatságos tévedés.

— Megtörtént história. —

Debreczen, jan. 11.

Az országos vásár alkalmatosságával a távol vidékről érkezett Debreczenbe két atyafi. Jóképű parasztemberek, kiknek arczulatukról szinte leritt a kíváncsiság.

Aligha voltak még Debreczenben, mert minden zöget-zugot irtózatosan megbámultak. Mélységes ámulattal szemlélték a csengetve haladó kisvonatot, a városi bérházat. A városházát is bizonyosan megbámulták volna, de azon nem igen akad bámulnivaló.

Már elvégezhettek minden teendőjüket, mert csak ügyelegték egyik utcáról a másikra. Meg akartak szemlélni mindent, nehogy úgy járjanak, mint hajdanában az a bizonyos nevezetű Bolond Istók.

Járkálásuk közben a Kossuth utcára is eltévelyedtek, hol a színház vonta magára figyelmüket.

— Ugyan micsoda épület lehet ez, komám? kérdezte egyik.

— Hát mi lenne? Templom!

— Templom? Hiszen nincs is tornya!

— Azért nincs, mert hogy valami zsidótemplony!

— Jó volna megtekinteni, hogy milyen lehet belől! Ha már itt vagyunk, ne mond hassa senki, hogy a zsidótemplonyt se láttuk.

Addig biztatgatták egymást, hogy végre is bátorságot vőnek. Félelmetes léptekkel ballagtak a nagy épülethez és hosszas ideoda való járkálás után be is nyitottak.

Aranyossy tatus ott ült pénztári kis kabinjában. Az ide oda ólálkodó két ember észrevette s azt hívéen, hogy az egyházfihoz van szerencsájük, oda mentek hozzá.

— Jó napot adjék Isten! — köszöntöttek egy akaratl.

— Adjon Isten! Mi tetszik?

— Mi bizony be szeretnénk nézni ebbe a nagy házba!

— Hát akkor jegyet akarnak, ugye?

Milyen kell? Karzat, vagy földszint?

— Jegy? Micsoda jegy?

— Hát belépőjegy! Anélkül be nem mehet oda senki!

A két atyafi összenéz s mintha egy

gondolatuk keletkezett volna, hirtelenében kipenderültek a nagy épületből.

Csak mikor ismét az utcára jutottak, tört ki egyikből a keserűség.

— Mégis csak furcsa város ez a Debreczen! Ki az ördög gondolta volna, hogy itt még az Istenháza is jegyet kell váltani!

Mentek tovább. Csóváltgatták a fejüket és hümmögtek hozzá.

Irodalom.

Templemi gondolatok. Irta: Dicsőffy József ev. ref. lelkész. E czimen vaskos kötet érkezett hozzánk. Dicsőffy József, ref. lelkész, a kitűnő egyházi író tárja elénk benne gondolatait. Nem unalmas predikációk ezek, nem elvont fogalmakat tárgyaló okoskodások. Mindenikben élet lüktet; a valót írja a jeles szerző szépen, ragyogóan. A földi lét pusztaságában bujdosó vándor esendes megpihenő oázsként üdvözölheti e könyvet. Olvasásra melegen ajánljuk mind azoknak, kik szomjuhozak az igazságot. — Némcsak lelkészek, hanem világiak is gyönyörrel olvasgathatják e kitűnő művet. — Kapható négy koronáért Csáthy Ferencz könyvkereskedésében. A kiváló egyházi író e legújabb művét melegen ajánljuk minden hithű protestáns ember figyelmébe.

Elfogott veszedelmes betörő.

— Saját tudósítónktól. —

Debreczen, jan. 11.

Jó fogást csinált az aradi rendőrség, egy veszedelmes betörő elfogatásával. A nótórius betörő bejárta az ország egyes városait és egymásra követte el a betöréseket.

Megfordult Debreczenben is hol két betörést követett el. Az egyik betörést Dobi-eczy Sándor orsz. gyűlési képviselő kárára követte el. Feltörte a távol levő képviselő háza ajtaját és a szobából minden elvihetőt elemelt.

A másik betörést Károlyi Szilárd mérnök lakásán hajtotta végre a mérnök távollétében. A betörések után a rendőrség nyomozta de nem tudta elfogni.

Debreczenből eltűnő, csakhamar halatott magáról. Aradon Özy, Kirczing Ferencz lakásába hatolt be. Pénzt, ékszert és minden könnyen elvihető dolgot vitt magával. Sőt mikor a betörést elvégezte, végig feküdt a diványon és cigarettára gyújtott. Egy levelet is hagyott hátr Kirczingnének amelyben azt írta, hogy anarkista. Aradról is eltűnt ez után a betörés után.

Csakhamar Nagyváradon kezdett garázdálkodni hol Bölöny József lakását rabolta ki de már ezen a környéken nagyon szűk lett a világ, jobbnak látta hát a felvidéket tisztelni meg látogatásával.

Kassán, Miskolczon ütött tanyát és követett el betöréseket. Itt nem igen szeretette a körülményeket, mert ismét Aradra utazott a hol elcsipték.

A betörő, mint a vallatás során kitűnt Gáspár Lajos, az is kitűnt, hogy nem ok nélkül gyanúsították az egyes városokban elkövetett betörésekkel, mert tényleg ő követte el azokat.

A betörő fényképét megküldték a debreczeni rendőrségnek is, a rendőrség mikor fényképét megmutatta a kirabolt lakásokban élő házmestereknek, ráösmertek a képre, hogy azon ember tudakozódott oly nagyon a lakás körülményei iránt.

Gáspár ugyanis a házmestereket kérte ki alaposan a lakás körülményei felől, hogy mikor jönnek haza a lakók és mikor már jól volt értesülve követte el a betörést.

A végzet ő is utól érte, nem sokba telte az aradi rendőrséget és ez lett az elgőzje. Most már egy hamar nem fog betörést követni Gáspár Lajos, mert a betöréért szigorú büntetést fog kapni, úgy hogy a büntetését kitölti, lesz ideje meggondolni, hogy nem jó egy városban kétszer övetni el betörést.

Boa-affér.

Meghiusult meglepetés.

Saját tudósítónktól.

Kolozsvár Január 11.

Bátran beillhetnék akármely modern bozórtba az alábbi eset. Ha kissé komoly finájsza nem keverne bele disonáns hangot.

Steinfeld Lajos, segéd a Lakatos-féle áruházban, a Weselényi M.-utczában — pedig neki magának egy koronásbazár üzlete van, ahol a felesége árul. —

Steinfeld jó férj, a ki kitalálja a még legtitkosabb gondolatát is a feleségének. Az szonynak pedig legtitkosabb gondolata vágya egy szép, új, pelyhes téli boa volt.

Steinfeldnek jócskán jövedelmezett a kálcsenyi vásár; elment hát egy jönevű szücszletbe, Vincze Józsefhez, hogy a meglepetésül szánt tárgyat kiválassza. —

Az üzletben történetesen nem volt más, csak a Vincze József kis fia. Steinfeldnek megtetszett egy pompás, sárga rókaprémboa. A fiúcska tiz koronát kért érte, de sikerül, alkudni nyolcz koronára.

Hogy Vinczeék hazaértek, csepert sem oltak megelégedve gyermeküknek ezzel a sárkodásával. El is mentek Steinfeld üzletébe, hol nem valami hízogó titulusok kíséretében átámadtak a feleségére, hogy miért esalták ki ölük azt a boát olyan olcsón.

Steinfeldné, aki természetesen mit sem tudott az egész dologról sirva kereste fel férjét, aki meg az igazát védte s világgért sem volt rajlandó a boát visszaadni.

A pörpatvar annyira elmégesedett, hogy Vinczeék neki estek Steinfeldnek és alaposan helybehagyták. Így a felek kölcsönös feljelentettek egymás ellen a rendőrségnél, mely az ügyet a járásbíróhoz tette át.

NAPI HIREK.

— A szabadelvű párt gyűlése. Tegnap délután a Bika szálló czukrásztermében gyűlést tartott a szabadelvűpárt intézőbizottsága, melyet Lengyel Imre pártelnök hívott össze. A gyűlésen megjelent Puky Gyula főispán is, kit a nagyszámban megjelent tagok fényes szavazással fogadtak. A főispánt Lengyel Imre üdvözölte s kifejtette, hogy örömmel üdvözik mint vezért és lelkesen

támogatni fogják nemes törekvésében. Puky Gyula főispán válaszában kijelentette, hogy Debreczen város bel és háztartási ügyeiből a magasabb politikát kiakarja zárni és neki is az a nézete, mint Széll Kálmánnak hogy az ellenzék a kormányzás részesevé kell tenni. Epen azért óhajtja, hogy Debreczenben is az ellenzék kellő számban vegyen részt az igazgatásban, a város ügyeinek intézésében. E célból egy kijelentést olvasott fel melybe elveit rakta le. E felolvasás jótékony hatást gyakorolt és többen szólottak hozzá, mind anyian áthatva a békülékenység szellemétől. Ezuán még több ügyet intézték el, mely után esteli fél 8 órakor a gyűlés véget ért.

— Petőfi lakótársa a koponya-kérdésről. Petőfi Sándor koponyáját Jókai Móron kívül talán még egyetlen ember ösmerné föl, s ez törökfalvi Papp Zsigmond, nyugalmazott táblabíró Nagybányán. Az öreg urat Petőfihez igazi benső baráti viszony fűzte. A szabadságharc előtt Petőfivel egy szobában lakott Budapesten. Később, mikor Petőfi megnősült, gróf Teleki Sándor a mézeshegyre tudvánevőleg felajánlotta neki a Nagybánya mellett levő koltói kastélyát. Mikor a költő Erdődről nejevel a legelső éjszakát Nagybányán töltötte el. Ekkor is fölkereste törökfalvi Papp Zsigmondot, bemutatva nejeének és elbeszélgettek együtt a nagyvendéglőben. Koltóra is minden második nap kiment Papp Zsigmond az ő Sándor barátjához. — »Az öreg ur kizártnak tartja, hogy a kérdéses koponya a Petőfié lenne, mert szerinte Petőfi az utolsó útközében nem volt tiszta ruhában, s így ruhájáról nem ismerhették föl.« Különben is megismerné Petőfi koponyáját, mert nem egyszer ötébe hajította le fejét Petőfit az öreg ur kalauzolta, mikor együtt voltak a bányát meglekinteni, amelyről a költő oly szépen emlékezett meg egyik versében.

— Jövahagyott közgyűlési határozat. Debreczen város törvényhatósági bizottsága november hónapban elhatározta, hogy a kitelepített gazdasági tanintézet épületében elemi iskolákat helyez el s ennek berendezésére 5412 koronát szavazott meg. A belügyminiszter tegnap érkezett leiratában a közgyűlés határozatát jövahagyta.

— A népkonyhára, melyet naponként közel 600, különösen szegény gyermek látogat, az elmúlt 2 hét alatt következő adományok folytak be: Karap Móricz 40 kor. özv. Hegyi Mihályné, özvegy Szikszay Józsefné, Boczkó Sámuelné 10—10 kor. Erős Lajos 8 kor. (ugyanő a nőegyleti árvaház részére 4 kor.) Kéki Sándorné 6 kor. Tóth Aurélné 5 kor. Debreczen szerk. 4 kor. Balogh Ferencz 2 kor. Sánta Györgyné 1 kosár krumpli, 1 tál káposzta, István gőzmalom 1 zsák liszt, Wagner Gyuláné 1 tál káposzta, 4 db füstölt hus, Erdei Pál és neje Szilágyi Zsuzsanna f. é. január 7 én 50 éves házasságának emlékére: 20 kor. tehén hus, 4 drb. buza kenyér és 1 zsák krumpli. Debreczen 1902 január 10. Szücs Kálmán nőegyleti pénztárnok.

— Eltörlik a jogi doktorátust. Nagyon fontos ságu reform keresztülvitelébe fogott bele Wlassics Gyula közoktatásügyi miniszter. A miniszter ugyanis tegnap előtette közé a jog és államtudományi államvizgárai és a jogi oktatásról régen tervehetett módosítások tervezetét. A tervezet szerint teljesen megszűnik a jog és államtudományi doktorátus minősítő ereje s megszűnik mindkét vizsga egész szervezete. Az összes minősítést, melyet eddig a különféle pályákra a két vizsga

adott, ezután az új államvizsga fogja megadni. Az új vizsga áll jogtudományi és államtudományi vizsgából s lehető lesz nem csak Budapesten és Kolozsvárt, hanem más megutározott jogakadémiákon is, melyek a feltételeknek megfelelnek. A tanulmányi rend is új szervezetet nyer, a szemináriumi gyakorlat a magánjogi tárgyakból kötelező lesz, a második alapvizsga tárgyai: magyar magánjog, egyházjog és nemzetközi jog.

— Szépművi főúri ezüst kelengyében van alkalmá gyönyörködni a Lőfösvits czég kirakata előtt sétálóknak.

Nem első nagy kelengye ez, mely a debreczeni Lőfösvits czég által szállítatik a távol Erdély; bizonyosságul annak: hogy főúraink szívesen rendelnek magyar kereskedőnél, ha az szépet, jót olcsóbban szállít a külföldinél.

A debreczeni piac büszke lehet az ily czégre, mely oly távol vidéken terjeszti a debreczeni kereskedők jó nevét.

— Értesítés. A »Bkur-Kólim« debreczeni betegsegélyző egylet tagjai értesítették, hogy a szavazási lajstrom f. hó 12 től 20 ig, naponta d. e. 10—12 óráig az egyleti jegyzői hivatalnál (Pásti utczai templom épületei) meglekinthető, mely idő alatt a jogosulatlan feltétel nagy esetleges kihagyás elleni felszólalások az egylet elnökségéhez benyújthatók.

— A rossz „hetes“. Mióta a hetes dohány új és tetszetős külső formát kapott, azóta általános a parasz, hogy maga a dohány élvezhetetlen. Ugy látszik, hogy a fűlő alakkal akarták a belső minőséget kárpótolni, ám a közönség szívesebben fogadja, ha a dohány minősége javult volna, vagy legalább a régi állapotban marad. A mostani minőségű „hetes“ dohányt élvezők között sok panaszra és zugolódásra ad okot. A közönségnek pedig igaza van, mert ha az állam monopolizál. erkölcsi kötelességének tartatná, hogy drága pénzért tisztességes minőségű dohányt hozzon forgalomba s az élvezhetlen rossz portékát kobozza el, vagy hagyja raktáron.

— Körözött postatiszt. A debreczeni rendőrség tegnap egy körözvényt kapott Kis Várdáról, hogy egy onnan megszökött sikkasztó postatisztet tartóztasson le ha Debreczenbe lenne található. — Nyilas Mihálynak hívják a sikkasztót a ki több ezer forinttal károsította meg a postát. A körözvény szerint Nyilas 28 éves, magas, barna, fekete tömött bajszu, sápadt kerék arczu fiatal ember. A rendőrség nyomozza a fiatal sikkasztót és ha Debreczenbe van el is fogja.

— Öngyilkos utczasprő. Tegnap óta ismét több egygyei az öngyilkosok száma. Egy hatvan éves öreg ember unta meg az életét a melynek terheit nem tudta tovább viselni. Bodnár János utczasprő már hosszabb idő óta betegeskedik. A betegség minden életkedvét elvette az öreg embernek s több ízben mondta a családjának, hogy öngyilkosságot fog elkövetni. A család tagok nem vették komolyan az öreg kijelentését és vigasztalták az öregot, hogy csak tűrje békén a fájalmakat. Az öreg a vigasztalásra látszólag meg is nyugodott és szót sem tett az öngyilkosságról. Tegnap mikor a vele vadházasságban élő Kötöna

liánna mag... öngyilkosság... kassztotta mag... ért, már meg... rendőrség rés... Szentpály Bé... szemlét főven... szállították a...

— Szabó... ügyvéd holte... örök nyugalom... emetesen me... amara tisztik... mellett, ott vo... és Benedek J... Magos György... A József királ... varát zsufolás... ség. A gyászé... plomba viték... man kikész... gyászbeszéde... ból a Kossuti... koporsót, a h... nyugalomra h... huvelyét.

— Nagyv... varad törve... sán Szokoyi... tőkapiányhoz... pódzott nazar... már áldozato... önkre tett. A... a hazardjáté... dést megtesz...

— Elsült... számos evék... a melyet lak... getve. Ma re... kereste elő... fégyver csöv... A napszámó... tisztogatni a... töltve van. ... sult és a ser... tak. A vesz... házba szállit...

— A va... földművelésüg... óvári gazdas... sági tanintéz... magtermelés... azokat a nőv... a legjobb mi... természetzők... lan minőségű...

— Harc... idezett elő... Mária és K... ver, de mer... ketten meg... kettő nő, a... nosság előtt... győzni arról... legény szer... nyelvek, de... Husz Mária... Kovács Róz... azt a legény... de hogy e... volna Ková... séges.

— Megl... 19 éves cse... kedvese őt... öreg anyja l...

liánna magára hagyta eszébe jutott az öngyilkosság. Az öreg ember a lakásán fölhasztotta magát és mire a felesége visszaért, már meg is halt. Az esetről értesített csendőrség részéről Harmathy biztos és dr. Szentpály Béni jelentek meg a helyszíni szemlét fővenni. Az öngyilkos hulláját be szállították a kórház halottas kamarájába.

— Szabó Antal temetése. Szabó Antal ügyvéd holttestét tegnap délután helyezték örök nyugalomra óriási részvét mellett. A temetésen megjelent a debreczeni ügyvédi kamara tisztikara Márk Endre elnök vezetése mellett, ott voltak azonkívül Bakonyi Samu és Benedek János országgyűlési képviselők, Magos György dr., Aczél Géza főmérnök stb. A József királyi herceg utcai gyászház udvarát zsufolásig megtöltötte a gyászoló közönség. A gyászenek elhangzása után a kistemplomba viték a halottat, a hol K. Tóth Kálmán bíró mondott magas szárnyalású gyászbeszédet az elhunyt felett. A templomból a Kossuth-utcai temetőbe kísérték a koporsót, a hol a családi sírban örök nyugalomra helyezték Szabó Anti bácsi porhüvelyét.

— Nagyvárad a házardjáték ellen. Nagyvárad törvényhatóságának tegnapi közgyűlésén Szokoly Tamás interpellációt intézett a főkapitányhoz, hogy a Nagyváradon elharczó házardjáték ellen intézkedjék, mert már áldozatot is követelt és sok embert önkéntesre tett. A főkapitány kijelentette, hogy a házardjáték korlátozására minden intézkedést megtesz, a választ tudomásul vették.

— Elszűt fegyver. Gusztai József napok óta számos évvel ezelőtt egy löfegyvert talált, a melyet lakásának padlásán tartott rejtve. Ma reggel Gusztai azzal a szándékkal kereste elő a puskát, hogy azt eladja. A fegyver csöve már erősen megrögződött. A napszámra elkezdte egy darab ronggyal tisztogatni a fegyvert. Nem tudta, hogy az töltve van. Tisztogatás közben a fegyver elszűt és a seréték Gusztai jobb mellébe hatoltak. A veszélyesen megsérült embert kórházba szállították.

— A vetőmag termelés érdekében. Darányi földművelésügyi miniszter rendelet intézet a magyarországi gazdasági akadémiához és a többi gazdasági tanintézetekhez, hogy gazdaságukban vetőmagtermeléssel foglalkozzanak, illetőleg, hogy azokat a növényeket, amelyek gazdaságukban a legjobb minőségben teremnek, oly módon termeszték, hogy azok magva mint kifogástalan minőségű vetőmag értékesíthető legyen.

— Harcz egy legényért. Feltűnő botrányt idézett elő ma délután két némbor, Husz Mária és Kovács Rózsi szive egy legényért ver, de mert régi dolog, hogy egy nyeregben ketten meg nem férnek, különösen, ha mindkettő nő, a szerelmes leányok a nagy nyilvánosság előtt okokkal igyekeztek egymást meggyőzni arról, hogy kinek van több jussa a legény szerelméhez. Rokka módra perogtek a nyelvek, de mert a szónak nem volt elég súlya, Husz Mária egy darab téglával verte be Kovács Rózsi fejébe, hogy neki nem szabad azt a legényt szeretni. A fejbövezés sikerült, de hogy ezzel a szerelme is elpárolgott volna Kovács Rózsi szívéből, az már kétséges.

— Meghíusított öngyilkosság. Czapár Anna 19 éves családleány, a feletti banatában, hogy kedvese őt hűtlenül elhagyta, ma délben az anyja lakásának padlásán felkötötte ma

gát. A leányt, ki már vagy tíz nap óta bus komor volt, egyre figyelemmel kísérték és így ennek köszönhető, hogy sötét tervét meggátolhatták. Czapár Anna ma délelőtt néhány darab ruhát mosott ki, s mikor elkészült vele, felment a padlásra, hogy szárogatás végett a ruhákat kitergesse. Öreg anyjának feltűnt, hogy a leány sokáig elmarad a padláson. — Utána ment. — Czapár Anna ebből a pillanatban rugta ki lába alól azt a darab tuskót, a melyen állt s melyet már előre felvitt a padlásra. Az öreg asszony zsebkésével nyomban elvágta a kötelet és így unokáját megmentette a halálól.

— Osszekötött kezű holttest. Sopronbó jelentik: A Szarvok és Budóskut melletti erdőben egy lajta ujjal juttagyári munkás 15 éves leányát meggyilkolva találták. A leány karjai hátul össze voltak kötve, szája föl volt peckölve.

— Gyilkosság hurkatöltővel. Nagybecskerekben a minap Ninkov Száva fáradtan tért haza az üzletből a feleségével. Mikor a fötérre érkeztek, két 29 ik ezredbeli baka hátulról megfogta az asszonyt és durván inzultálni kezdte. Az asszony lármájára a jóval előrehaladt férj visszafordult s a felháborító jelenetet látva, dühösen a két katonának rohant. Az egyik baka addigra elmenekült, a másik pedig nem vette észre a közelegető veszedelmet. A férj kikapta a szatyorból a hurkatöltőt s azzal úgy vágta fejbe az asszony bántalmazóját, hogy menten elborította a vér. A súlyosan megsébesült bakát a csapatkórházba vitték, ahol még ugyanaz éjjel meghalt. Ninkovot letartóztatták és átadták az ügyészségnek.

— Pénzhamisító cigányok. A szentiváni csendőrség a napokban egy gyanús cigány karavánt tartóztatott le a falu határában. A kocsi megmotozása alkalmával szalma közé rejtve 450 darab ötkoronás a nagymennyiségű egy koronás hamisítványt találtak. A cigányoktól kapták, kiket a csendőrség csakhamar kézrekerített. Szojka Ambrus és családja valóságos pénzverdét rendezett be a faluvégi viskóban, hol a hamis pénzt nagy szorgalommal gyártották. Szojkákat letartóztatták s most nagy szorgalommal folyik a hajsza a többi cigánykaraván után, melyek a hamispénz forgalomba hozatalát közvetítették.

Színház.

MÜSOR.

Szombaton, január hó 11 én, bérlet 84-ik szám 100 — A suhancz. Operette 3 felvonásban. Zenéjét szerzette: Kenti József.

Vasárnap, január hó 12-én, két előadás; délután 3 órakor, félhelyárrakkal: A bor. Falusi történet 3 felvonásban; este 7 és fél órakor, bérletszűnőben: A Szent-Iván éji álom. Vígjáték 5 felvonásban. Irta: Shakespeare.

* A Svihákok. Ez a mulattató bohózat ugylátszik, kasszadarabja lett a debreczeni színháznak. Még is érdemli, mert nem erőszakol humort a tisztesség rovására. Az este is telt ház gyönyörködött a jó előadásban, F. Kállay Lujza és Nagy Gyula remekül játszották a két svihákot s általános kacaját idézték elő a nézőközönségnél. Sarkady a titkos rendőr szerepében remekelt. A többi szereplők is mindannyian jók voltak és a darab a legjobb előadásban került színre.

A telt ház jól mulatott és elégtelen távoztott el.

* Műsor. Hétfőn: Cyrano de Bergerac, dráma írta Edmund Rostand; Kedden: Jó barátok, vígjáték írta Sardon Viktor; Szerdán: ujdonságul először: Teréz kapitány operett, írták Bisson és Paquet. Csütörtökön ugyanez; Pénteken ugyanez, Szombaton ugyanez.

* Teréz kapitány. Ez a című a szintársulat legújabb operett ujdonságának, mely Szerdán este kerül először színre. A darabot az elmás Bisson és a romantikus Plauquet írták, két oly kiváló egyéniség, a mely magában elegendő ahhoz, hogy a közönség várakozással nézzen a premiér elé.

Mulatságok.

Farzangi Naptár.

Január 11-én. Izr. nőgyűlet tea-estélya Bikában.

Január 16-án. Gazdászok táncestélya Bikában.

Január 19-én. Asztalos ifjuság bálja a Bikában.

Január 25-én. Kereskedők bálja Bikában.

Január 25-én, Függetlenségi-Kör táncestélya.

Január 26-án. Polgári-Kör bálja Bikában

Február 1-én. Kőművesek Iparosok és segédek zártkörű táncestélya Koronában.

Február 2-án. Bohóc-estély Bikában.

Február 5-én. Iparos-Kör bálja Bikában.

Február 15-én. Füllégyelet tea-estélya Bikában.

Komolyan vett tréfa.

— Saját tudósítónktól. —

Budapest, január 11.

Egyik budapesti lapársunk — különös szenzációt röpitett világgá. Teljes komolysággal megírta, hogy az Erzsébet szobor pályázatában résztvevő művészek a maguk részéről egyik zsűri tagnak Vilmos német császárt akarják megválasztani.

Az Erzsébet-szoborra hirdetett pályázat ugyanis e hónap 22-én jár le. A pályázati feltételek szerint a pályázók is beválaszthatnak két tagot a pályázat zsűrijébe. A két tag személyére nézve lapársunk tudomása szerint olyasféle megállapodás jött létre a pályázó művészek között, hogy az egyik Vilmos német császár, a másik Hauszmann Alajos műgyegetemi tanár legyen.

Az ötlet különössége arra indított bennünket, hogy utánjárjunk a dolognak s budapesti munkatársunknak alkalma nyílt több előkező szoborművésszel beszélni, — akik nagy derűséggel nyilatkoztak a szenzációs zsűri tagság ügyében.

Szerintük egy pillanatig sem lehet komolyan venni ezt a hírt. Ők maguk semmi nemű olyas megállapodásról nem tudnak, mintha több művész Vilmos császár zsűri tagságát óhajtaná. De nem is volna lehetséges ez, mert a pályázati feltételek kimondják, hogy a zsűri tagjai csak szakértők lehetnek.

Vilmos császár zsűri tagságának eszméjét vidám káváazi művésztársaság előtt pendítette meg egy jóízű humoráról ismert művészember. A jeles szobrászművész, (na nem is árujuk el, akkor is tudja mindenki

hogy Donáth Gyuláról van szó) eredeti ötletét az őt jellemző komolysággal adta elő s már ez a komolyság is gyanússá tehetné volna a dolgot, mert a vidám művész nagy mester a tréfák komoly feltalálásában, de leltársunk tudósítóját úgy látszik, megtévesztette ez a komolyság s innen eredt a szenzáció.

Szökés párosan.

Asszonyzöktető főhadnagy.
Saját tudósítónktól.

Budapest. január 11.

Laibaczh városának pikáns izű szenzációja van január ötödike óta.

Ezen a napon történt, hogy Scheidekker Lőrincz odavaló vagyons polgár hiába kereste huszonkét esztendőös szemrevaló feleségét: se a lakásukban, melyben pedig néhány napja még szerelmes gerlepár módjára turbékolnak se rokonainál nem látták a menyecskét. —

A férj bánatos szívvel rohant a rendőrségre, a mely rövid nyomozás után megállapította hogy nem az asszonykát érte baleset, hanem az aggódó férjet. —

A fiatal asszonyt ugyanis megszóktették és a ki a szívét elhódította a hites urától, az katonas hozzá főhadnagy a 48. gyalogezrednél.

A laibaczi rendőrigazgatóság a férj kérésére megsürgönyözte az esetet Budapestre is, és ebbe a táviratba arra kéri a budapesti rendőrséget hogy nyomozza ki a szökevény szerelmeiket mert nem lehetetlen hogy a magyar fővárosban húzták meg magukat.

A főhadnagyot Ohmayer Antalnak hívják, az asszonykát Scheidekker, született Bauhölzer Linának.

Mikor a nő vasutra ült, szürke köpenyeg piros-fekete sávós ruha, piros plüsskalap szürke boá volt raita. — A detektívek már minden szállodát felkutattak ugyan, de eddig nem akadtak a szökevényekre.

Különfélék.

+ Oroszlánvadászat Kelet Afrikában. Érdekes kalandja volt a múlt hónapban egy német karavánnak, mely Pangamból a tartomány belsejébe indult s farsztól fél napi utazás után délben megpihent egy bozót mellett. Midőn a fáradt utasok már javában horkoltak hirtelen egy oroszlán ugrott ki a sűrű cserjésből s egy jókora ökörre vetve magát, becipelte az ordító állatot a rengeteg sűrűjébe. A karaván vezetője fölébredt s pár percig farkasszemmel nézett a háráló hatalmas fekete sörényű himoroszlánnal, majd puskájához nyúlt, s egy monai néger kísérletében a fenevad után rohant. A nagy sietségben azonban a 88 as medell helyett 71 es modellű puskáját vitte magával s midőn a puská elszűnt, csodálkozva látta, hogy az oroszlánnak meg se kotyan a lövés. A rettenetes fenevad már már a támadóra ugrott midőn a monai néger hangos csatakiáltással utját állta s hatalmas kését testébe merítette. Rettenetes volt a bátor néger léletküzdeme. Végül az oroszlán bankadni kezdett. A néger az oroszlán hátgerinczébe vágta kését s ezzel véget vetett a sörényű tusának. A derék mo-

nainak néhány jelentéktelen karczolásán kívül kutyabaja sem történt.

+ Borbély a tárgyalóteremben Nem éppen mindennapi dolog történt tegnapelőtt a bécsvidéki törvényszéknél. Az elnököt percze felfüggesztette a tárgyalást, — amíg vádlottat megborotválják. A negyszakállu vádlott ugyanis széthámoskodásait borotvált ábrázatban üzte skire szakállas állapotban nem ismertek rá a panaszosok. Mikor a vádlottat megborotválva bevezették, azonnal kitünt, hogy ő az a keresett térfiu. A szakállától megfosztott urat egyébként három havi szigorú börtönre ítélték.

+ Kísérletek cseppfolyós levegővel. Ebert Hermen és Hoffman Berthold híres német fizikusok számos igen érdekes kísérletet végeztek annak megállapítására, hogy miképpen viselkednek a különböző anyagok cseppfolyós levegőben. Ezek közül különösen nevezetes a következő. Ha egy poharat cseppfolyós levegővel megtöltünk és abba selyemszára erősített fémdarabot függesztünk, akkor az utóbbi — egy bizonyos idő múlva a cseppfolyós levegőből kiemelve — erős negatív elektromosságot mutat. A kísérlet a következő fémekkel sikerült: aluminum, vas, zink, ólom, réz, ezüst, arany, platina, palladium, ón, sárgaréz, sőt sikerült még a következő szigetelőkkel: pecsétviasz, üveg, fa, gummi. Az elektromosság keletkezésének okát a kutatók az illető anyagnak a cseppfolyós levegőben lévő jéggel való dörzsölésben találták. Ha ugyanis a cseppfolyós levegőből benne levő jégkristályokat szűrés útján eltávolították a kísérlet nem sikerült.

Rulett.

A rendőrség lefoglalt egy rulett bankot s a sajtó és közönség egyaránt felhasználja ezt az alkalmat, hogy a hazárdjátékról elmélkedjék. Általános az a nézet, hogy az embereket a játékra a pénz, a hirtelen meg gazdagodás vágya esábitja és hogy gyakran milyen eredményrel, azt sok magángazdagságnak hirtelen bukása mutatta.

Kétségtelen, hogy a pénzvágy egyik nagy rugója a hazárdjátéknak. Hány olyan kétes existenzia létezik a legfelsőbb és legalsóbb rétegekben, a ki hazárdjátékból tengődik: De az is bizonyos, hogy nem kizárólag a pénzvágy az, mely az embereket a szerencsejátékra viszi. Ideges jelenség ez.

Példát mondunk. A legutóbbi sok port felvert bécsi kártyajátszmában nagy pénz forgott. Sem az egyik, sem a másik félről nem lehet azt mondani, hogy a játék által hirtelenül egyik is, másik is pénzhez akar jutni. Mind a kettő gazdag ember. A vesztesnek például 1,200,000 rubel évi jövedelme van, ami napi 1000 koronának felel meg, mégis játszottak. Miért ha nem azért, mert nem tudtak idegeiknek ellentállani.

Budapesten lefoglaltak egy rulettbankot. Hir szerint sok előkelő ember vett részt a bank játékaiban. Előkelő és gazdag emberek. Eleve ki van zárva, hogy nyereszkeskedni akartak volna, hiszen aki csak némiképp ért a rulettjáték titkaiban, tudja, hogy rulettben rendszeres játék mellett csak veszíteni lehet. Nyerni csak a bankár nyer. Ezek az urak pedig rendszeresen játszottak, tehát feltétlenül vesztek. Hogy lehet mégis azt mondani, hogy nyereség-hajhászat vitte őket a rulettbankba? Ennek kevés az alapja.

Bizonyos, hogy Budapesten van több

rulett- vagy ehhez hasonló játékhely. A rendőrség ezek közül is fölfelez majd egy-kettőt, de kiirtani nem igen fogja őket.

Még ideges emberek vannak, lesznek hazárdbankok is. A hazárdjátékokot főképpen az idegek gyógyítása általlehet és kell pusztítani.

CSARNOK.

A felsült szerelmes.

(Vig népies elbeszélés.)

Írta: Szini Péter.

(Folytatás.)

III.

Mindeme testi hátrányok daczára, lelki tulajdonait a mi illeti, ahhoz fogható ugyan nem volt a faluban. Valóságos rókatermeszete volt a vén Ladagnak. Abban telt egyetlen öröme, ha ravaszságával másokat rászédhetett.

Templomba soha nem járt, azt mondta jár a felesége ő helyette is; ő nem ér arra, mert bakter.

Ilyen alak volt a mi Ladagnak, ki Csobán Pálival kilépett a kocsmából.

Hogy megtudhassuk, mi célja volt Ladagnak Csobán Pálival, szükséges néhány lépést hátratekennünk történetünkben.

Mikor a láplalvi uraság földjének bérlete az öreg Mojsénéék lejárt, az ifju uraság. — ki ez idő alatt külföldön szórta el a magyar föld termette javakat, beleunva talán az élet sokféle tarkaságába — hazaköltözött faluvégen levő esinos kastélyába.

Az ifju uraság nagyon egyhanguan élt itt. Nem társalgott senkivel; nem vegyült semmiféle társaságba.

A vén Vaczkor Györszéné, hajdani hűséges dajkája, volt mindenesen a háznál. Ennek a kezén forgott mindenféle egyenes és mellékjövdelem. Nagy tekintély is volt a vén persona. A kire egyszer görbén talált tekinteni, az előre tudhatta, hogy a görbe tekintet az uti-passus kiadását jelenti.

A vén Vaczkorné, daczára, hogy az ötvenedik életét elérte, még mindig ifju színben mutatkozott s mert kedves férjét korán elveszté, a ki nem elégtű szerelme tüze fellobbant keblében s tudhatjuk, hogy a tapló is annál tüzezebb, minél vénebb, így nem csodálható, ha a vén asszony szive is, a mint tüze lobbant, folyvást nagyobb-nagyobb lánggal égett.

E láng élesztésében kiválólag Ladagnak volt munkás. Tetszett neki, hogy a »vén dáma« (mert így nevezé) annyira bomlik a falusi legénység után, de meg haszna is volt benne, mert egy-egy — magától kifundált és soha seholy meg nem esett — történet elhazudásáért rendszeren ki lett adva pálinkabeli járuléka, az ilyes eseményeket röföfölt szerető vénasszony által.

A szó szoros értelmében bolonddá tette a szegény Vaczkornét, elhitette vele, hogy a többi legények közül Csobán Pali epedek utána.

Mindezekről Csobás Pali annyit sem tudott, mint a ma született gyermek tud az insurgens hadjáratról. Eszéágában sem volt neki Vaczkorné. Másért hevült az ő szive.

Kincsesné asszonyom fogadott leánya: a nefelejcszemű Olenka gyönyörű hajadonná nőtte ki magát, ugy annyira, hogy bizony a falusi leányok szépsége ugy elhomályosult mellette, mint napfény mellett elhomályosul a szelid hold gyér világitása.

Kincsesné — talán ha tulajdon gyermeke lett volna is, nem szerethette már jobban, mint a hogy tudott kedvében járni.

Ez a leány volt az, kinek szépsége megfosztotta Csobánt minden esztől. Ez a leány volt az, kit ő végnélkül szeretett s kért

képes lett került volna Csakho a hozzájárulást hűségos vig megfogadta zátói; a ma nézetét és világot a

Csak P

A valódi

csak a

gyó

Balázs

Sándor,

Emil, Sz

szertárak

TEA S

Far

Bu

szállit 1

mentesen

legfinomab

Cougo-tea

Souchong-

Császár ke-

Mikado-tea

Moszkvai

orosz csom

képes lett volna embert is ölni, ha arra-
került volna a sor.

Csak hogy én meg volt nehezítve az ut-
a hozzájutáshoz. Két sárkány őrzötte a leányt
hűséges vigyázattal. Egyik volt Kincsesné, ki
megfogadta, hogy soha el nem ereszti há-
zától; a másik Féri volt, ki helyeselte anyja
nézetét és oda nem adta volna másnak a
fényvilágért az ő játszóitársát.

(Folyt. köv.)

Csak RETHY-félet fogadjunk el!

A valódi Réthy-féle pemetefü-czukorka
csak a készítőnél vagy az alábbi
gyógyszertárakban kapható:

Debreczenben:

Balázs Ödön, Füleky Pál, L. Kovács
Sándor, Mihalovics Jenő, Rotschnek
Emil, Szilcz Ferencz, Tóth Béla gyó-
gy-szertárában. Hajdu-Sámsonban: Molnár
Miklós gyógyszer-tárában.

**A Richter-féle
Liniment. Caps. comp.**

Horgony-Pain-Expeller

egy régi kipróbált háziszser, a mely
már több mint 33 év óta meg-
bizható bedöröszölésül alkalmaztatik
köszvény-nél, csúznál és meghűlések-nél.

Intés. Silányabb utánzatok miatt
bevásárláskor óvatosak le-
gyünk és csakis eredeti üvegeket
dobozokba „Horgony” védjeggyel
és a „Richter” czéggel fogad-
junk el. — 80 f., 1 k. 40 f. és 2 k.
árban a legtöbb gyógyszer-tárban
kapható. Főraktár: **Török József**
gyógyszerésznél **Budapest.**

Richter F. Ad. és társa,
csász. és kir. udvari szállítók.
Rudolstadt.

TEA SZÉTKÜLDÉSI ÜZLET

Farchy R. és társa

Budapest, Nádor utca 13.

szállít 1 Kilo tea vételénél elvámolva bér-
mentesen minden állomásra utánvét mellett,
legfinomabb minőségben közvetlen behozatalu
orosz és kínai teát

Cougo-tea	1/2 kilonként	2 frt — kr
Souchong-tea	"	2 " 25 "
Császár keverék legfi.	"	4 " — "
Mikado-tea	"	6 " — "
Moszkvai Moniug tea legfinomabb eredeti orosz csomagolásban 1 orosz font (körülbelül 42 deka.)		3 frt 50 kr.

(Neustein féle ERZSEBET labdacskok.)

SZEKSZORULÁS

a legtöbb betegségek forrása ellen. Cukrozott külsejük végett még gyermekeknek is
szívesen veszik

Egy 15 pilulát tartalmazó doboz 30 fillér, egy tekeres, mely 8 do-
bozt, tehát 120 pilulát tartalmaz, csak 2 kor. 40 fillér.

Készpénz előleges beküldése mellett bérmentve küldetik.

ÓVÁS! Utánzásoktól különösen óvakodjunk. Kérjük határo-
zottan Neustein Fülöp hashajtó labdacskait. Va-
lődi csak, ha minden doboz törvényileg bejegyzett
védjeggyel piros-fekete nyomatásban „Szent Liptó” és „Neustein.
Fülöp gyógyszerész” aláírással van ellátva. A kereskedelmi törvény-
székiileg védett csomagjainak aláírásunkkal van ellátva.

Neustein Fülöp

„Szent Liptó”-hoz címzett gyógyszer-tára
Wien, Plankengasse. 6.

Raktár Debreczenben: dr. Rotschnek V. Emil, Tóth Béla, Balázs Ödön, Mi-
halovits István, és Füleki Pál gyógyszer-tárában.

Cognac

CZUBA-DUROZIER & Cie.

FRANCZIA COGNACGYÁR, PROMONTOR.

Mindenütt kapható.

Vásárlóhelyek: RUDA ÉS BLOCHMANN Budapest-58a.

Minden hártartásban nélkülözhetetlen czikk

Magas rendelet alapján minden kereskedő árusíthatja és orvos szaktekintélyek
által ajánlatik a

József táp-tea.

Köhögés, mellfájás, nehéz lélegzés (aszthma) elnyálkásodás ellen az

I-ső számú József táp-tea
(1 doboz ára 50 fillér.)

Nehéz emésztésnél, székszorulásnál, bágyadtságánál, tulhizásnál és mint
vértisztító tea orvosi szaktekintélyek ajánlják rendszeres használatra a

II-ik számú József táp-teát
(1 doboz ára 50 fillér.)

Viszonteladók nagyobb vételnél előnyben részesülnek.

Fő és szétküldési raktár: Vogler Józsefnél, Budapest.

VI. ker. Külső Váci ut 140 szám.

==== **Képviselőtet vidékre, minden városba adok.** =====

